

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XLVII. Pigritia. Negligentia. Segnitia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

52. Gail. L. 2. obf. 154. n. 5. Pariter nec res sacrae, religiosae, universitatis, &c.

IV.

Quot modis solvitur debitum, tot modis solvitur pignus, hoc enim datur in securitatem Crediti, l. 6. pr. ff. quib. mod. pign. vel hyp. solv. ita solvitur pignus per debiti integri solutionem, confusionem, novationem, Franzk. ad ff. eod. num. 11. Struv. Ex. 26. th. 50. remissionem expressam vel tacitam l. 17. §. 2. de pacti. l. 7. C. de remiss. pign. absolutionem debitoris licet per sententiam iniquam. Franzk. ad tit. quib. mod. pign. vel hyp. solv. n. 38.

V.

Quoties debitum non solutum, toties jure luendi nullo modo praescribitur: quia luere pignus est res merae facultatis naturalis, & actio pignoratitia non nascitur antequam debitum sit solutum; actioni vero nondum natae non praescribitur.

VI.

Quoties debitum solutum, toties luitioni pignoris praescribitur triginta annis: quia ab eo tempore, quod debitum solutum, nata jam est actio pignoratitia, quae cum personalis sit, triginta annis ad exemplum ceterarum expirat, l. sicut. 3. C. de praescript. 30. vel 40. ann.

VII.

Quotiescunque creditor propria autoritate occupat pignus, toties praestat calum, l. 30. ff. de pign. act. ratio consistit in odio privatae autoritatis.

Limita, ut hinc aliud sit, si creditori licentia occupandi data a debitore, Brunnemann. ad d. l. 30. si vero debitor resistat, iudex ad eundem est, & sic pactum hoc operabitur paratam executionem.

VIII.

Quoties ob contumaciam alterius fit immissio, toties pignus vocatur praetorium, quia hoc a praetore ex aequitate in gratiam Creditorum est introductum, l. 1. C. de praet. pign. e. g. si legatarius ob non praestitam cautionem, l. 1. tit. ff. ut legat. caus. caveatur. vel creditor ob latitantem debitorem in bona mittatur, l. 1. 12. in fin. ff. quib. caus. in possess. catur. l. 15. §. 21. de damn. infecti. aut si missio fiat ex causa damni infecti, d. l. 15. l. 5. §. 1. eod.

IX.

Quoties ob executionem rei judicatae fit immissio, toties inde oritur pignus judiciale, l. 1. tit. C. si in caus. judic. quia hoc a iudice post sententiam in iudicio constituitur.

Amplia, ut idem hodie sit in instrumenti liquisi five gharentigionati executione. Carpz. P. 1. C. 28. d. 137.

CAP. XLVII.

Pigritia. Negligentia.

Segnitia.

Axioma I.

Pigritia seu desidia non debet esse impunita, l. unic. Cod. de offic. Comit. sac. larg.

II.

Pigris & negligentibus jura non subveniunt, l. non 16. Ex quibus causis major. l. pupillus 24. quae in fraud. cred. Wesenb. in parat. ff. de agnoscend. & alenā. liber.

CAP. XLVIII.

De Piscibus.

Axioma I.

Pisces fructificationis causa stagno immissi, cedunt heredibus vasalli, defuncti eo tempore, quod stagnum mox est piscabile, Carpz. P. 3. Const. 32. n. 27.

II.

Pisces propagationis causa in stagno existentes immobilibus annumerantur, arg. l. 62. §. 1. ff. de usufr. secus si custodia causa tantum habeantur, l. 15. in fin. ff. de act. emt.

III.

Pisces fructus aquae non sunt, nec piscandi jus fluvio aut stagno cohaeret, Carpz. Disp. de Feud. 4. pos. 19.

CAP. XLIX.

Placere, displicere.

Neque eos, qui placuerint, gravare iusti est, neque eos, qui displicuerint, retinere, prudentis. l. 4. C. de susceptor.

CAP. L.

Plenum, plenitudo potestatis. v. supra Perfectum.

Axioma I.

Plenum idem est, quod perfectum, l. fideicommissi 11. §. quaquam 7. de legat. 3. cap. cum inter 13. ubi Innocent. & alii de re judic. Felin. in cap. auditis. in 3. col. de praescript. Jason. in l. posthumus. col. fin. C. de bon. poss. contr. tab. Verba enim pleno jure perfectionem denotant, Lud. Gom. ad §. fuerat. Inst. de act. num. 28.

Intellige nimirum circa eundem casum ab Imperatore inductum, secus circa alios, quia talis perfectio iniqua non includit, argum. cap. quemadmodum. 25. & cap. Quintavallis 23. cap. veniens 16. de jurejur. Ludov. Gomez. d. loc. n. 32.

II.

Plenitudo potestatis est arbitrii plenitudo, nulli necessitati subiecta, nullis regulis juris limitata, Bald. in l. 2. C. de servit. Paris. cons. 1. vol. 2. Gylman. 1. p. 2. tit. 11. vot. 2. n. 15. Peregrinus lib. 1. de jure Fisci tit. 3. n. 63.

Quoties enim summus Princeps aliquid facit de plenitudine potestatis, nemo dicere potest, cur ita facis, quia apud Principem stat pro ratione voluntas. Bologn. cons. 6. Jas. in l. fin. de const. Princ. & in l. rescripta. C. de precib. Imp. offerend. Burlat. cons. 410. n. 28.

III.

Plenitudo potestatis in dubio non praesumitur, Innoc. in cap. innovat n. 6. de Elect. c. innovamus.

(1) 4

n. 1.